

POLITICĂ — ECONOMICĂ — CULTURALĂ — ZILNICĂ

Director-Proprietar
CONST. N. SARRY

Inscrisă în registrul publicațiilor periodice al Tribunalului Constanța sub No. 37 din 14.11.1935

Abonamentul cu supliment cultural un an 800 lei — 6 luni 500 lei — Pentru Autorități și Instituții lei 2000
TELEFON No. 13.43 — Imprimeriile proprii Str. Scarlat Vărnăv No. 27Redacția și Administrația:
CONSTANȚA, str. Scarlat Vărnăv No. 27

Iarăși... presa din provincie

Ca unuia din cei mai în vârstă și mai calificați ziariști din provincie ce sunt, mi s-a adus, nu de unul și nu numai de confrății mai tineri, învinuirea că „n-ai fi ridicat mărșuța” ce nu de mult ne-a aruncat-o marele nostru coleg, d-l Romulus Dianu, prin scrisorile d-sale din „CURENTUL”, în care, ocupându-se de „misiunea de mâine a presei”, sugera direct și de aproape, în deosebi ziarele ce apar în afara de Capitala Terrii.

De sigur, nu teama „armurei” și „exercițiilor” zilnice ale excelențului și distinsului nostru confrate, ne-a oprit de a i primi „provocarea”; ci faptul că aluziunile d-sale nu ne priveau și prin urmare, nu ne atingeau. „DOBROGEA JUNA” nu face parte dintre ziarele din provincie care „n-are nimic provincial, nimic din viața urbei lor și adesea un foarte slab ecou al problemelor ce frământă azi viața națională”. „DOBROGEA JUNA” nu a înfățișat niciodată „un simplu colportaj de telegramă”. Cu atât mai puțin ne-am „cufundat în generalități prea vaste sau în meschine chestiuni locale”. Suntem dar, până aici, în perfect acord cu eminentul nostru preopinent.

Analizându-ne, într'un studiu oficial, cândva, activitatea, d-l Emanoil Bucuța scria despre ziarul nostru: „El e ca acei stâlpi rămași din vechi vremuri, pe cari se poate citi istoria locurilor: dintr'un brâu de scoici la mijloc, năvala apelor până la acel nivel: din stralul de nămol de jos, partea unde ele au stagnat; din alt semn, altă întâmplare uitată altfel de cei și de oameni. Ziarul acesta, cu istorie, al Dobrogei, e „DOBROGEA JUNA”, apărut în 1904 și ajuns până la noi. Oricâte a făcut și orice steag a ridicat, a rămas totdeauna dobrogean.”

Ne-am îndeplinit și ne îndeplinim, deci, datorită, cu toată penuria noastră de posibilități, reștrânse și mai mult de împrejurările actuale — și dacă rezistăm cu îndărătnicie de PATRU ZECI DE ANI pe poziție, e că păstrăm convingerea că, spre deosebire de cea din Capitală, care a fost și este, mai înainte de toate și cu foarte puține excepții, TEJGHETARA, presa din provincie a fost, este și va rămâne, aproape în unanimitatea ei, MISIONARĂ. Am simțit și o simțim aceasta, în toate fibrele ființei noastre...

Unde ne deosebim însă în vederi de d-l Dianu, e atunci când d-sa vorbește de „ratații și refuzatii altor meserii”, cari amenință să „jupule golarile ce circumstanțele de război au creat și în domeniul presei”. Aceștia, prea onorate confrate, sunt a se căuta, NU în ziarele din provincie, care încep treptat să dispară sub vitregia acestor „circumstanțe” — cu toate sacrificiile noastre nu numai în bunuri ci chiar în... titluri academice; ci în cele din Capitală, al căror număr crește ca al ciupercilor, grație unor avantajii refuzate nouă, deși ele nu exercită decât... „un simplu colportaj de telegramă”!

„NAVĂLITA” ca în toate orașele țării — afirma mai departe d-l Em. Bucuța — de ziarele de mare tiraj din București, până într'atât, că într'un chioșc de desfacere sau pe un perete de afișe la Constanța, nu le întâlnești decât pe acestea, fără urmă de cele locale, presa din Dobrogea a știut să-și păstreze o înfățișare aparte. Cine o răsfățează încet și se oprește interesat la probleme, nu se poate să nu câștige convingerea unei îndelungi și dărze silințe...

„Deci, prea stimat Doamne Dianu, dacă, din înaltă situațiune ce dețineți în centru, prin talentul și meritele d-voastre obștește recunoscute, nu puteți opri „NAVĂLA” (ași fi zis mai curând: „NAPADA”) materială, ce nu ne acoperă numai „urmele”, ci literalmente ne înabuze, faceți cel puțin să fim cruțați de atacurile morale, care, vă rog, să mă credeți, ne dorim mai mult, — mai ales când ele pornesc dela „ai noștri”, dela acei chemați adică, să ne acorde dară nu favoruri, cel puțin ocrotire...”

Destul ne-au hărit și ne-au înjosit, în tot felul, profitorii de până mai ieri ai regimurilor noastre politice... Destul! Aceasta, socotind-o necesar și nemerit, își permite, respectos, să o solicite, ziaristului de marcă și desuflat ce sunteți, un om care — așa putea spune — „s-a născut” și, ajuns azi într-o vârstă destul de înaintată, vrea să moară, gazetar — și numai gazetar. Ceeace m-a și silit ca, chiar așa târziu, să vă adresez rândurile de mai sus, CONST. N. SARRY

*) Din volumul editat de înaltul Guvern, cu prilejul Sencentenarului reanexării Dobrogei, Cap. 1: „Cinci zeci de ani de presă dobrogeană” pag. 738—741.

CHESTIA ZILEI

Despre pace

Peste câțeva zile se vor înplini patru ani de când lumea se află prinsă în războiul acesta care, deși nu vrem să fim orășeni, sperând de acum cu ce rezultate militare se va termina, în orice caz este cert că va aduce în lume prefaceri și situațiuni noi, în cari mașii nu s'au gândit, nu se puteau gândi în vara anului 1939, când lucrurile se învârtteau apăsător în jurul Danzigului și al aceluia coridor desore care încă de acum dăsprezece ani, un romanțel român care este și un ziarist deosebit, scria că va fi locul de unde va porni războiul.

Sau întâmplat atâtea în cursul acestui război, atâtea au dispărut și atâtea lucruri noi au apărut, în unele privințe chiar felul de a gândi al oamenilor s'a schimbat, încât am putea să spunem că prefacerile au venit odată cu războiul.

Nu vrem să stăm să judecăm dacă aceste prefaceri ar fi venit și fără război. Lucru cert este că războiul le-a grăbit pe unele, iar pe altele le-a cauzat direct fiind consecința firească a stărilor de război.

Se vorbește acum din ce în ce mai mult despre pace, uitându-se că războiul încă nu s'a terminat, că decizia armelor nu s'a rostit și chiar de sar fi rostit, noi credem că războiul va continua fiindcă el cotă să aducă în lume o nouă așezare a lucrurilor.

Pacea este o dorință firească și sentimentul păcii este fărăna de Dumnezeu care sălășluiește în sufletul omului.

Totuși dacă fiul lui Dumnezeu s'a jertfit în flăcări lui omenească pentru pacea creștină, cu tot ceence ea a însemnat și a dus după sine, dacă El a urcat calvarul, aceasta poate să însemne că pacea nu poate fi decât un fract al lui Dumnezeu.

Cu cât dori sufletești să fi mai odihnit, cu atât pacea va fi mai temerară.

Iar experiența trecutului război orată că pacea aceasta nu va putea fi lungă, dacă ea nu se va întemeia pe dreptate.

Dreptatea este în-a un bun care nu se poate câștiga de alt cu înță.

Cine așteptă deci pacea, să se întrebe mai întâi dacă ea va fi și dreaptă, pentru că, mai ales noi Românii nu putem accepta decât o pace câștigată din biruința dreptății neamului nostru.

QUIDAM.

Tot... „Săriți, că moare Ostrovul”!

De ce să moară, când istoric, logic, româneste și creștinește, este să-i sărim în ajutor?... Să-i întindem, toți, frățeste și volnic, mâinile să se... „racordeze”... în angrenajul gloriosului lui trecut, care i și al Dobrogei, și al țării însăși?...

Iată, duhurile care dorm acolo, acoperite de bătrâne inscripțiuni românești — sub coveștii proiector al țintirilor seculare — strigă, pe aripi de refir în veri și pe sulți de crivăț peste gluga fantastică a omătului în iernu, un... „VETO”... stacat — și glasurile lor nu pot să rămână neauzite!

Dela Traian și dela Mircea, ele piutesc mereu deasupra Ostrovului, cu pajura măiastră a împărăției basmelor... și ritmul plutirii lor nu se lasă stăglicent!...

Cu fluturii grădinilor ostrovene, ele coboară tainic în inimile florilor..., cântă cu freacățul sălcilor... se leagănă cu grânele de după deal..., se oglindesc în undele obosite ale Dunării..., se luminescă cu răsăritul și se întistează cu apusul soarelui... și se împărășie vertiginos, ca parfumurile esențe, stăruind mereu-mereu să fie... gustate, auzite, pipăite... înțelese de strănepoți!...

De acești pravoslavnici și... „molateci” strănepoți, cari — cel puțin aparent — s'au pierdut râvna tinerească, dând răgaz somnolenței să-și m'iască dușmănos aripile adormitoare.

— Dar, simțul răspunderii morale, ostroveni? — Dar conștiința propriei voastre superiorități, în comparație cu așezări dobrogene mult mai noi, mai mici și mai lipsite de posibilități?...

Trecutul Ostrovului, cu legendele și simbolurile lui naționale, — lăceni ce răsar din ceața trecutului vostru — nu's, pentru voi, izvoare neîgăduite de inspirație și de îndemn?

Fost-au vremile, de, iată, mai-că un veac, atâta de... „vitreg”, încât să silească

Ostrovul a se închina lui Dumnezeu, mereu-mereu, într-o... magazie de cereale?... Dar, în acest răstimp, micuțul sătuc, Adamclisi, durat-a din exclusivă lui truda o biserică monumentală, care poate face cu cinste față pe Calea Victoriei!... Și, la fel — ca să nu citez decât așezări învecinate — neînsemnatele sate Lipnița, Băneasa, Dobromirurile, Petroșani, Independența, Plopeni, Rasova și câte... câte altele, pe toate pajiurile sfințite ale Dobrogei, care — la margine de țară — își începe cu voi meleaguri!...

Ostrovul, într'adevăr, nu are nevoie de lecții! Dar, nici cuvinte și atitudini prietenești, ori de unde ar veni, nu-i pot vătăma! El are nevoie impeniosă de un nou echilibru, de o ordine nouă

continuare în pag. 3-a

„Tăcere, între și munca, prin această v... învinge”.

OBSERVĂRI LA ZI

După cum se vede, Ostrovul este în serie: el se bucură acum din partea noastră de o publicitate, care poate fi neplăcută pentru unii, dar pe care noi o socotim foarte necesară pentru îndreptarea anumitor lucruri pe cari le am observat în satul aceluia cu frumos trecut românesc, trecut pe care sursalizatili prezentului, ajunși în capul mesei, îl coboară în mlaștina lipsei lor de înțelegere pentru rostul mare al unui țară din tre cele mai pitorești ale Dobrogei.

Pentru astăzi, vom nota un singur fapt, un fapt mic dar concludent, pentru criza de conducere de care suferă Ostrovul.

Mai la deal de biserică, între cele două școli primare, pentru a potoli setea copiilor dar și pentru a alimenta cu apă o întreagă mahala, se află instalată din vechinicia toștilor primari al Ostrovului cari au adus apa în țârg, o pompă de apă. Acum, cișmeaua nu mai funcționează.

De ce? Pentru că apa s'ar scurge la vale și ar trece prin fața casei nu importă cărei mai mărimi din nu importă care dinastie ostrovenă.

Și ca să nu-și ude omul tălpile lui și ale neamurilor, o întreagă mahala, plus cele două școli primare la care adăugăm biserică, au fost lăsate fără apă!

Scurt, expeditiv și energic.

Halal!

- OBSERVER

N. R. — În numărul viitor — la această rubrică, — alte mărunțișuri ostrovene.

Cum se va vinde berea Noua ordonanță municipală

Fixându-se un nou regim No. 100 partea I din 1 Mai 1943, pentru activitatea producției, regimul prețurilor, reprimarea speculei ilicite și a sabotajului economic.

Prezenta ordonanță a fost în prealabil confirmată de Of. Economic al Prefecturii Constanța cu adr. No. 6685 / 943.

Primar, Col. N. Oprescu
Sec. Gen. T. Dălgheanu

—xx—
**Primăria ajută
sportul constănțean**

Primăria municipiului a des. h. un credit de 300.000 lei pe seama „Organizării sportului Românesc”, districtul Constanța.

Suma a fost destinată acoperirii cheltuielilor de amenajare și n. lare a stadionului municipal.

—xx—
**Comisia pentru eli-
berarea bonurilor
de încălziminte**

Prin decizia primăriei s'a în- st. uit următoarea comisie pen ru eliberarea bonurilor de încălziminte:

D-l Elefterie Bujoreanu, prim- președinte al Trib. Constanța, ca președinte;

D-l Ion B. Stoian, șef d. birou, delegat al prefecturii jud. Con- stanța ca membru;

D-l Dumitru Bărzănescu ca mer. iant, delegat al Camerei de Comerț, ca membru și

D-ra Maria C. Ionescu, ca se- crețară a somisiunii.

—xx—
Curierul Cernavodei

Patronul Marinei

În biserica orașului s'a oficiat un Te Deum d. către un sobor de preoți, în asistența autorităților.

Onorurile au fost date de o companie cu muzică și drapel. De aci s'a pornit în procesiune în port, unde s'a făcut stăruirea apei și s'au citit rugăciuni pentru odih- na eroilor marinei. A vorbit d-l locot. Drăgușanu din marină, anu- tând fapte de arme ale marinari- lor în războiul actual.

Cu o șalupă pregătită anume, autoritățile s'au îndreptat înspre largul Dunării unde s'a aruncat coroană de flori în memoria eroi- lor.

Încet în Dunăre.— Tânărul Păun Bălăș de 17 ani s'a în- cat pe când își făcea baie obiș- nuită.

—xx—

—xx—

—xx—

—xx—

—xx—

—xx—

—xx—

—xx—

—xx—

—xx—

—xx—

Stiri diverse municipale

D-l T. Dălgheanu, secretar ge- neral al primăriei municipiului revendic. din concediu, și a reluat exercițiul atribuțiilor d. sale.

—D-l Col. V. Oprescu, primarul municipiului pleacă într'un scurt concediu, atribuțiile d. sale vor fi îndeplinite de d. n. l. aj. și de primar Dumitru Voicu și A- rchitect T. Căpșanaru.

■ D-l Dr. St. Eremia, șeful ser- viciului social și cultural al mu- nicipiului revendic. din concediu și a reluat activitatea.

— Prin ordonanță municipală prețul cafelei și al cealului la ca- fenele au fost lăsat libere.

— În întreg cuprinsul județului presărita în natură a dat roade. Astfel s'au săvârșit lucrările de împietruirea șoselei, porțiunea dintre Tuzla și Costinești, care lucrare a fost executată numai cu brațele.

—xx—

R o m â n i a
Comunitatea Musulmană din Mu- nicipiul Constanța

Publicațiune

No. 221 din 12 / VIII / 943

Conform Deciziei Nr. 1526 din 10 August 1943, a Muftiatului Musulmanilor din România, se aduce la cunoștința celor interesați ce au numi calitatea de insitutori sau învățători de limba turcă, ne mai ocupând alte funcțiuni de Stat, că pe ziua de 1 Septembrie 1943, sunt declarate vacante pa ru po- sturi de institutori de limba turcă la școala primară musulmă din Municipiul Constanța.

Cei interesați se pot prezenta la cancelaria Comunității în fie- are între orele 16—18 a. m. de sâ- bătători, depunând următoarele acte:

1) Diploma de absolvire a Se- minarului Musulman Medgidia.

2) Certificat că a mai funcționat ca învățător de limba turcă.

3) Certificat de moralitate și bu- nă purtare.

4) Actul d. naștere pentru ve- rificarea identității.

Cei confirmați vor semna un angajament ce se va supune apro- bării Ministerului Culturii Națio- nale.

Preș. Com. Musulmane
Sadâc Ibraim

Secretar contabil,
Indescifrabil

—xx—

—xx—

—xx—

—xx—

—xx—

—xx—

—xx—

—xx—

Se distribuie făină albă

Începând de la 1 Septembrie a. c., se va dis- tribui câte un kgr. de făină albă de persoană pe lună.

Vor putea lua făină numai cei înscriși la bă- căni în baza bonurilor din cartele, cari vor fi a- nuntate de primărie.

Prețul făinei va fi de 110 lei kilogramul.

Impresionantă solemnitățe ostășească la Constanța

În curtea unui regiment de ar- tilerie din localitate s'a desfășurat zilele trecute impresionantă so- lemnitate a stăpînii unei troițe înălțate întru pomenirea eroilor aceluia regiment, căzuți pe frontul din Răsărit.

Solemnitatea a început printr'o slujbă religioasă oficiată de preo- tul căpitan Ion Radu, confesorul garnizoanei, asistat de mai mulți preoți, după care P. S. Sa Epis- cop Eugen Lălu a stropit troița cu apă sfințită.

După slujbă preotul Ion Radu, într'o avântă covântare a vorbit despre strânsă legătură ce întot- deauna a existat în trecutul nostru între armată și biserică, preamărind jertfa celor căzuți pentru apărarea pământului țării.

D-l Lt. Col. V. Ionescu a luat apoi cuvântul spunând că regi- mentul a ridicat această troiță după data românească și după învătura bisericii creștine, ca o mulțumire adusă lui Dumnezeu și ca închinăciune din partea celor vii pentru jertfa celor morți.

A făcut după aceea un istoric al luptelor regimentului în care ostașii și ofițerii au căzut vite- jește, luptând în primele rânduri.

Se plătează un minut de tă- cere, timp în care muzi. a marinei intonează „Peștru rugăciune”.

După aceasta, d-l Colonel Io- nescu a continuat arătând că troița a fost ridicată prin contri- buța benevolă a ofițerilor și subofițerilor regimentului, cum și a d-lor: Traian Oancea, care a donat 20.000 lei, Constantin Oancea care a donat 10.000 lei, Nicu Manolescu care a donat 5.000 lei; cărora le-a adus mul- țumiri, a d-lui profesor Stăvru Tarasov, care a pictat icoanele troiței, a d-lor Jeleșcu care a sculptat troița.

D-a a mulțumit apoi în mod deosebit d-lui Traian Oancia care a donat două vase cu lapte pentru două din cele mai nevoiașe fa- mili de ostași c. z. pe front.

După covântarea d-lui colonel Ionescu a urmat defilarea trupelor. La solemnitățe au fost de față d. n. i: General Crețulescu, Colo- nelii Merșanu, Popescu, Dr. tru, Grosu, Jugănar, N. N. Ionescu, Topor, Ghiu și Popovici, Co- mandorii Borcea și Pe. Cristescu, Căpitani Ghezu, Emendi și Bă- lănescu, prof. N. Turtureanu, etc.

—xx—

—xx—

—xx—

—xx—

—xx—

—xx—

—xx—

—xx—

directorul liceului teoretic de băieți, Dumitru Voicu, alături de primar, I. Popovici, inspector al muncii, Tudor Tatu, avocat Anghel Chiru, N. Manolescu, Inginerii Lasco și Olteanu etc.

Pe troiță sunt înscrise numele următorilor eroi ai regimentului: Subt. Antonescu Petre și Blebra Dumitru, Serg. maj. Cristea Andrei, Sergențu Trifu Ion, Teodorescu Ion și Ganea Ion, Caporalii: Nicolae Gheorghe, Mihail Vasile Bălea Stan, Cră- ciun Marin și Spoiță Ion, Popă Alexandru, Kuse Gheorghe Poros Ion, Enache Mihai, Milea Petre, Ștefan V. Ștefan, Savu Marin, Tăra Petriche, Kirchgasser Toma Treistam Tudor, Caraion Gheorghe și Luca R. Gheorghe.

—oooco—

Depozitul de armăsari Constanța

[Publicație]

No. 1470 din 20 August 1943

Se aduce la cunoștința amato- rilor că în ziua de 8 Septembrie 1943, ora 10 a. m., se va ține în localul acestei instituții, licitație publică, pentru aprovizionarea cu grâu și furaje necesare hranei animalelor de reproducție dela a- cest depozit.

Condițiunile amănunțite se gă- sesc la cancelaria depozitului.

Furajele de aprovizionat sunt:

1) Ovaz	150.000 kgr.
2) Orz	20.000 „
3) Porumb boabe	30.000 „
4) Fân	250.000 „
5) Paie	250.000 „
6) Grâu	30.000 „

Concurenții se vor prezenta la data de mai sus cu oferte închise, însoțite de garanția de 10 la sută asupra valorii furniturii.

Licitația se va ține conform cu normele stabilite de O. C. L. pu- blicate în Mon. Oficial, Partea I Nr. 127 din 4 Iunie 1931 și le- gile în vigoare.

Diracția Depozitului

Zamfirică Hoștină, str. Meș- terul Manole No. 69, pierzând bu- letinul populației Constanța îl de- clar nul.

Maria Mandel str. Dobrogei No. 101, pierzând buletinul populației eliberat de biroul Constanța îl de- clar nul.

—xx—

—xx—

Alți eroi anonimi ai Aviației: cei dela „Transporturi”

Despre Secția de Transporturi a Cartierului Corpului Aerian Român, — faimoșii „Eleanți sburători” comandați de ofițerii de echipă Cristescu Nicolae — s'a scris ceva, atunci când reporterii de război ai aviației au creionat portretul lui-ar al acestui sburător. Prezentăm acum un alt es al echipajelor acestei unități, unitate cu rosturi aparent modeste, dar despre acțiunile de război ale cărora s'ar putea să se scrie mult și bine — fără teamă de a cădea în exagerație.

Înalt și uscat, numai nervi și tendoane, dar vădind o sănătate înfloritoare și răspândind din figură adesea imobilă aer de perfect echilibru în jurul lui. Av. Pompei Nicolae este un tânăr de 31 de ani, care și-a împărțit acești ani puțini ai tinereții între Teatru și Aviație. Deci uitoarea lui asemănare fizică cu celebrul actor de cinema Louis Jouvet — ai zice, văzându-l, că acum s'a desprins de pe ecran, — a că se urcă în carlinga avionului — merge, pe linia coincidențelor un pas mai departe, în spațiul de timp cuprins între anii 1928 și 1937, pe care actualul pilot de linie l-a trăit sub focul rampei.

— Am terminat liceul în 1928 povestește dânsul și m'am înscris atât la conservator cât și la școala de pilotaj „Arpa” ca să-mi împac ambele chemări deopotrivă de pu ternice, care dădeau în mine o luptă surdă. Viața de teatru însă nu mi-a îngăduit să duc multă acest concubinaj și, cu mare regret a trebuit să optez pentru teatru și să-l lăsez după aripile pe care le-am pus la naftalină, ca personajul din „Revolta Ingerilor” lui A. dante France...

Între 1931-1934 țârcovnic convins al Thaliei am trait în strălucire, căutând sub focurile rampei diverselor scene pe unde m'a purtat destinul meu hoinar, să uit de chestia cu aripile. Apoi m'am întors în țară angajându-mă, la Timișoara, în compania de opere Aaram Nicolae. Eram pe a funci lenor liric, dar nu așteptam decât ocazia să las totul baltă și să mă întorc la marea mea pasiune: Aviația. Și ocazia veni...

Într-o zi la repetiție, maestrul corepetitor îmi spune mai în glumă, mai în serios: — Pompei, băiatule, ai vocea nițelus voalată! — Da, îi vă place! am urlat eu, că atât așteptam. Sare directorul, sare și coana Marițoara Cinsky Nicolae: — Stai omule, că tu-i nimic! spun ei împăciuitori. — Ea este, răcneam eu, mați insultat grav, plec! Căutați vă alți cu vocea nevoalată...

Și plecat am fost. De teamă să nu mă rasgândesc, am intrat numai în armată în școala militară de pilotaj de la Tecuci pe care am terminat o în 1939 eșuind pilot de vânătoare. În cadrul acestei specialități am avut și școala de instructori de zbor, fun ționând apoi ca a țare la școlile civile de pilotaj până la în țeperea războiului, când am cerut să fiu trimis pe front.

În război am plecat în Septembrie 1941, în capul unei escadre de recunoaștere și informație. Făteam însoțire de convoaie la O tacev și Odessa, până când am fost dus la grupul de transport, unde am făcut școala de bimotoare și pilotaj de linie „Lares”. Am terminat apoi școala de zbor instrumetal și de navigație germană, după terminarea căreia am revenit

pe front cu es adrida de transporturi a d-lui cpt. Abeles, căruia li port o afectuase frățeas.

Cu „Ju-52-ul” meu, pe care-l vezi, am executat toate misiunile ce mi au fost în redințate, coborând pe orice vreme din piscurile Caucazului la Stalingrad, peste Marea de Azov și peste Marea Neagră pretutindeni unde erau de transportat răniți bolnavi și materiale.

Înt „unul din sbururile făcute cu bătrânul meu Ju” — care niciodată nu m'a trădat — în zona încercuiri dela Stalingrad am trăit momente ari cred că au fost printre cele mai grele din carieră. Era la 5 Decembrie 1942. Zburam încadrăți într-o formație germană de transporturi, peste linia frontului cu munițiuni, benzină și alimente pentru ucele trupe încercuite. Eram flancat de doi camarazi germani, între prima și a doua patrulă a formației, și navigam, peșul, pe o vreme miserabilă, cu ger năpraznic și viscol cumplit. Deodată un trăznet formidabil mă face să întorc capul spre stânga, unde un obuz al antiaerienilor ovielic lovine în plin pe coe hiperul meu, care se prăbușe în flăcări; aproape în același timp avionul din dreapta fu și el lovit și început să cadă în toță Străbăteam un baraj de a. c. a. atât de dens, atât de violent, că și acum li visez uneori.

Desigur, în aceste condiții formația s'a dispersat pentru a reduce obiectivul. Rămăsesem singur și goneam cu toată puterea ce or trei motoare după înaintași, pentru regrupare. Din urmă mă vâd la un moment dat ajuns de un bimotor german, căruia vrând să-l cedez conducerea am redus viteza; dar la curiozia mea, camaradul german mi-a răspuns printr'un act de eleganță, reducând la rândul său viteza, celace însemna pentru mine invitarea de a păstra capul de formație. La mii de metri altitudine și în asemenea circumstanțe, gestul camaradului german m'a măguit. Mă gândeam că la aterizare să-l caut spre a-i mulțumi pentru atenție. Dar o nouă salvă a antiaerienilor roseși li lovi în plin pulverizându-l în aer. Am simțit că mă trec lacrimile de jale. Rămăsesem iar singur și îmi așteptam și eu sfârșitul, dintr'un moment într'altul, retrăindu-mi verișgios, în spațiul câtorva clipe, toată existența.

Când am ajuns în apropierea câmpului de aterizare m'au sosit din urmă și trei avioane ce fuseseră imprăștiati de baraj și cari scăpaseră trului a „ieriei dușmane. Deasupra Stalingradului, care era o mare de flăcări și de explozii, se înțesese o luptă aeriană între 25 de avioane de vânătoare sovietice și cinci vânători germani. N'am s'o uit nici odată! Doi din tre vânători germani se desprinsă din luptă și coborâră vertiginos spre noi, rotindu-se tot timpul în jurul nostru, pentru a ne face protecție, iar ceilalți trei vânători susținură lupta cu formația bolșevică din rândurile căreia în câțeva clipe trimiseră la pământ cu toțte aprinse, șapte. Cădeau „Ivanii”, ca niște lumânări, ce se desprind dintr'un fșșșș, înmăsurate de propela lor căldură. Dar ar trebui genul lui Dante Alighieri pentru a putea povesti măreția teribilă a celui duel infernal.

După aterizare, deabia am anunțat că mă cobor din avion, că ne aștepta altă bucurie: Atac la sol!

Inaugurarea cantinei muncitorilor din portul Constanța

În localul biroului muncii din portul Constanța a luat ființă o cantină la care muncitorii din port pot lua masa zilnic cu prețul de 30 lei.

Inițiativa acestei cantine revine oficialului „Muncă și Lumină” de sub conducerea d-lui inspector I. Coman, conducător Camerei de muncă Constanța, precum și Comisiei muncii de sub conducerea d-lui comandor Niculescu.

Zilele trecute s'a inaugurat această cantină în prezența reprezentanților autorităților, partii până și un foarte mare număr de muncitori.

Se aflau de față: d-l comandor Niculescu, căpitanul portului, consilierii Langer și Schonbauer din partea misiunii germane, inginer inspector general Cujuta, directorul șantierelor navale Constanța, I. Popovici, inspectorul muncii, Prof. Coman, inspector al oficialilor „Muncă și Lumină” preotul A. Cantare Popescu din partea Sf.tei Episcopii, Vasile Petre, președintele biroului muncii, Al. Turculeț, președintele Camerei de muncă și alții.

Preotul Stelian Popescu a oficiat un serviciu religios, după care preotul Anastase Popescu a rostit câteva cuvinte în numele bisericii.

D-l I. Popovici, insp. muncii a arătat într-o substanțială cuvântare că programul ministerului muncii prevede înființarea a cât mai multe cantine de acest fel.

D-l Al. Turculeț, președintele Camerei de muncă a scos în evidență contribuția pe care muncitorimea a adus-o în actualul război, pentru care fapt, Statul înțelege să le vină în ajutor, întemeind tot felul de instituții între cari și cantinele muncitorilor.

D-l Vasile Petre, șeful biroului muncii, a vorbit în numele muncitorilor, arătând importanța acestei cantine care asigură muncitorului o masă bună în schimbul unei sume mici.

D-l prof. I. Coman, inspectorul oficialului „Muncă și Lumină” a adresat muncitorilor câteva cuvinte arătând grija pe care Statul o dovedește pentru îmbunătățirea și bunăstării lor.

S'a servit apoi celor peste trei sute de muncitori, masa la care au luat parte și reprezentanții autorităților.

De data asta mi-am zis — Pompei, aici li rămân oscarurile! Iar n'a fost scris să se întâmple așa, cu toată urgia maladeșilor care au vărsat toțte te de foc de-alungul și de-a latul pitei!

„Băieți dela transporturi au mai avut de atunci num'roase alte aventuri asemănătoare Odiseului. Pompei este comună tuturor echipajelor care navigă pe „Eleanți sburători” ai Corpului Aerian Român. Iată de ce dacă pentru „cei de la Transporturi” publicitatea faptelor de război nu are rezonanță măreștilor epice, în schimb conștiința îndeplinirii datoriei în condiții supraomenești de efort de curaj și de risc le conferă o primă de consolare egală cu cea mai înaltă distincțiune.

Caporal T. R.
Alecu M. Dumitru-Demetriad
Reporter de război S. M. P.
Pentru Aeronautică

—xx—

DUMINICA

L. Preotul CONST. POPESCU

„Les ignorants sont méchants”
(Racine)

În împrejurările de azi, țara are nevoie de o națiune bună, luminată și eroică; iar ca să ajungă aci, ar trebui ca principiile sfinte să-l stăpânească mintea, voința și obiceiurile. Așa dar se vede că de importantă este problema religioasă în momentul de față, când se pune și problema socială; căci chestiunea socială este o chestiune morală și chestiunea morală este o chestiune religioasă. Rezultă ca fiecare, din noi, să-și aibă lupta cu sine și pentru alții de a fi în stăpânirea simțurilor religioase și de a îmbrățișa din principii de sfinte direcțiuni în lupta vieții; pentru că adevăratul simț social, patriotismul, cel de la noi ca să fim creștini.

Evident, indivizii, cari formează o națiune, n'au toți aceeași mentalitate, același temperament; pentru că, atunci când e vorba să admită învățătura religioasă și să se închine în fața mistereilor, mulțimurile mai departe să rămână în prostia, în lena și în mândria lor. Aceștia au afinitate cu pământul, cu aspirațiunile omenești și de aceea orice poruncă dumnezeiască nu-i ascultată de firi de acestea schimonosite, fie prin ereditate fie prin obiceiuri vinovate. Dar religia ne îndeamnă să nu înecăm lupta până nu dărmăm fie obiceiurile cari distrug credința, fie pe prostii răi, orbiți de patima, cari n'au un pic de sfintețenie în viața lor.

„Les ignorants sont méchants”. Asta este o constatare a celebrului scriitor francez Racine și această constatare

a fost și este verificată de către toate generațiile vieții, ajungându-se la concluzia definitivă că „toți prostii sunt oameni răi”.

N'ăți face un rău, iubitul meu frate, să le fac acestora o analiză psihologică. Toți aceștia sunt în prada unei melancolii nevindecabile; păcatul în ei este ca un cancer, ce-i roade până-n măduvă; în ei nu există o mișcare de bucurie sinceră și spontană, fără gândiri ascunse și fără amărăciune; nu răd decât un răs prostesc și dureros; nu ies din tristețea lor sumbră și rece, decât pentru a izbucni în insulte și blesteme; în necazul lor, nu pot vorbi, ci urlă și mugesc; toată ierarhia puterilor sufletești din ei este răsturnată; ei nu știu nici ce spun, nici ce fac. Prin urmare starea lor morală și mintală, este o stare morbidă, unde se uzează și putrezesc toate puterile din ființa lor.

Așa că, iubitul meu frate, pune-te pe gânduri și vezi ce-ar ieși azi din națiunea noastră, dacă aceste putregaiuri s'ar menține și n'ar fi scoase afară? Este o chestie foarte gravă, care atrage în cumpănă puterea și gloria patriei noastre.

Care este soluția în a ajuta și a scăpa națiunea de chirurgia unei degenerescențe nenorocite? 1) Să ne rugăm lui Dumnezeu ca să ne izbăvească de cel rău și 2) Dumnezeu ne va asculta rugăciunea numai atunci când din viața noastră ar privi lumina, credința și lupta pentru tot ce-i frumos și mareț.

Tot... „Săriți, că moare Ostrovul” !...

(continuare din pag. 1-a)

înăuntrul lui, în care să se cristalizeze... haosul actual.

Energia națională și ortodoxă care lăncezește'n ostroveni, nu se poate zgudui din paralizia generală de azi, decât printr'o faptă covârșitoare; și, această faptă nu poate să fie decât durarea, de îndată, a unei catedrale monumentale...

— În sarcina cui să cadă această faptă?...

— Dobrogea toată, cu orașele, târgurile și satele ei, este datoare să... sară într'ajutorul Ostrovului — și, să sară urgent și eficace!

Respectivii prefecți, preoți și primari să se lase înduioșați de agonia nouei Silistre și să rupă din bugetele lor fărâmi de contribuție pentru catedrala ostrovească! Liste de subscripție să inunde meleagurile dobrogene, luminate cândva de părinți ostrovenilor! Oameni energici, corecți și buni români să fie numiți în capul tuturor treburilor publice ale simpaticei urbe! Buciumul să răsunе neîncetat, în Ostrov,

în locul acioarei dela casa de rugăcuni!

Sub forța trecutului, coarșele inimilor ostrovene să vibreze din nou, toate într'unul și acelaș tremur, într'una și aceeași armonie!...

Simbolul Dascălului Costake Petrescu — ocrotitorul și patronul zăului Cămin Cultural de la Ostrov — să se amestece cât mai neîntârziat, cât se poate de intim cu viața actuală ostrovească, ca acest nume magic să reușească până la expresia, singura expresie fencită a unei noi stări sufletești, a unor înalte emeții, pe care să le nască ideea de neam, de biserică, de patrie și de jertfă!

— Săriți, dobrogeni: moare Ostrovul!

ION DINU

—xx—

Rusescu Gr. Ilie, str. Crăciunului No. 33, pierzând buletinul populației Constanța, autorizația de intrare în port, carnetul C. F. R. Nr. 269019 din 1941, ordioul de mobilizare pentru lucru No. 49/592/1943-1944 le declar nule în orice mâini s'ar găsi.

Nenorocirea din Tekirghiol

În principală răspundere a Tekirghiolului, sălășului de mulți ani Ionel Ciocănea, cu căruia și restaurantul purtând sugestiv emblema „Ionel Ciocănea lume” și în adevăr cu felul lui de a fi și de a servi clienții. Ionel Ciocănea era un adevărat „încercat lume”.

Negustor înăscut și neobosit, toată grija și strădania lui erau închinată creșterii și educației numeroasei sale familii, care numără azi opt copii, din care cea mai mare fată de 18 ani, iar ultimul nepus încă pe picioare.

O imprudență fatală a făcut deunăzi victime ale unei groasnice nenorociri atât pe numitul Ciocănea cât și pe soția sa, ambii aprinzându-se dela niște vapori de benzină, pe care o degustau dintr-un bidon în aticle, — primul a suferit după două zile de chinuri, iar secunda s-a aflat în căutare la spitalul „Dr. Sion” din Constanța.

Dumfăică s-a făcut înmormântarea mult regretatului Ion Ciocănea la Tekirghiol, cuprins în treg de jale, fată de cei opt copii nevătămați, — cei din școală fiind toți foarte merițiți.

Ti-ai luat lozul?

Poimăine

Tragerea Clasei a II-a Loteria de Stat

O nouă victorie a Marinei Române

Încă un submarin sovietic scufundat în Marea Neagră

Flota română din Marea Neagră a raportat o nouă strălucită victorie asupra flotei sovietice.

Cățera distrugătoare românești escortau recent, dintr-un port sovietic de pe coasta răsăriteană a Mării Negre spre un port românesc, un convoi de transport.

Nava comandant a convoiului era distrugătorul românesc de sub comandă cap. comandorului N. C. care a isbutit să-și ducă misiunea la bun sfârșit în condiții din cele mai grele, iar nava victorioasă a fost distrugătorul „Mărăști” de sub comandă lt. comandorului T. M.

În această zi, la orele 15 și 5, convoiul a fost atacat de un submarin inamic, cu trei torpile, lansate, întâi una, apoi altele două, la interval de câteva secunde, toate trei îndreptate asupra distrugătorului „Mărăști” care făcea parte din escorta convoiului.

Prin manevre executate fulgerător, toate torpilele au fost evitate.

Submarinul oșter de torpilele anate, ridându-se puțin la suprafață, a putut fi identificat ca aparținând tipului de submarine sovietice „Știuca”, de 600 tone, cu armament un tun de 37 mm. și 4 tuburi lans torpile.

După evitarea torpilelor și în timp ce submarinul încerca să reîntre în apă, distrugătorul „Mărăști” a trecut la contra-atac, gresnădând violent submarinului cu bombe de adâncime și scufundându-l imediat.

La exploziile primelor grenade au rănit din mare, ferle înalte de apă, îngrăți cu motorioară și aruncând la mari distanțe bucăți de metal rupte din corpul submarinului.

Niciun marinar bolșevic nu a putut fi salvat. Întregul echipaj sovietic a pierit odată cu submarinul.

Toată acțiunea — atac, evitare, contra-atac și scufundare — a durat cinci minute. La ora 15 și 10, distrugătorul „Mărăști” raporta prin alfabetul Morse, transmis prin proiector, navei-comandant, victoria, iar distrugătorul navă-comandant

ii răspundea:

Vă felicităm pentru succes.

Faptul fiind între timp verificat complet și scufundarea submarinului omologată oficial, se poate comunica acum opiniei publice și cea despre această nouă victorie a marinei române.

Cu acesta, numărul submarinelor scufundate în Marea Neagră s-a ridicat la 15.

Dintre ele, patru au fost scufundate de germani și italieni, iar 11 de către marina română și anume: unul de către torpilorilor „Năluca”, unul de vedetele rapide „Viforul”, „Vijelia” și „Viscolul”, unul de către remorcherul „Forsch”, patru submarine (dintre cari trei recunoscut și de inamic prin Radio Moscova), au sfârșit la barajele electrice de navele putoare de mine „Aurora”, „Carol I”, „Dacia” și „Amiral Murgescu”, iar alte patru submarine au fost răpuse de către distrugătoarele „Regina Maria”, „Regele Ferdinand”, „Mărăști” și „Mărăști”.

Distrugătorul „Mărăști”, care are la activul său câteva importante fapte de armă — prin participarea la scufundarea conducătorului de flotă „Moscova” și prin doborârea câtorva avioane inamice dintre care unul omologat — a mai inseris acum, sub comanda locot. comandorului T. M., o nouă strălucită victorie prin scufundarea acestui submarin sovietic.

Mica Publicitate
Iancu Rotenștein, din strada 1 C. Brătianu 15, pierzând Suletinul Populației eliberat de Biserica Constanța, îl declară noi.

Stoianeanu C. Ioana, din strada Carmen Sylva 4, pierzând autorizația de intrare în port, o declară nouă.

FERMA vând sau schimb (aproape București) cu vilă mare mobilată la Constanța. Eforie sau Tekirghiol. Adresați Ionescu-Banu Manta No. 22 București.

INFORMAȚIUNI

Ținem să informăm pe abonații noștri că, pentru moment, nedispunând de nici un încasator, abonamentele se achită numai la Administrația ziarului. Oricine s-ar prezenta spre încasare, chiar prevăzut cu chitanțier, să se știe, că nu are dreptul de a încasa. Vom anunța la timp numele persoanei împuternicite de noi spre a face această operațiune.

— Filiala locală a Ligii Culturale a pus bazele unei organizații orfice, care urmează să dea o serie de audii muzicale cu prețuri accesibile tuturor, în sala „Fântâna”, fost „Liga Culturală”.

■ Din cauza unor împrejurări neprevăzute a intervenit o mică schimbare în itinerarul Caravaniei. Ea va poposi Duminecă 29 August în pădurea „Mihail Eminescu” din preajma Corvinului, unde se vor întruni în aceeași săle de prin prejur, iar în Duminică 5 Septembrie, la Ferdinand I.

FEMEE LA TOATE, să cunoască și bucătăria, se caută de îndată. Adresa Redacția ziarului.

CONSTANȚA, va avea în curând unica și cea mai mare întreprindere de specialitate, în domeniul publicității, sub denumirea:

Serviciul de Publicitate
„REX RECLAM”

Toată lumea trebuie să știe:

CHEIA cu care se deschide poarta comerțului spre succes este **PUBLICITATEA**.

ORICE PRODUSE, sunt cunoscute când sunt cunoscute; pentru a fi cunoscute trebuie să li se facă **PUBLICITATE**.

Sufletul comerțului este reclama, o bună reclamă se face printr-o intensă **PUBLICITATE**.

Deci serviți-vă de publicitate, care asigură succesul și faceți-o prin:

Serviciul de Publicitate
„REX RECLAM”

Constanța, Str. Carol 156

Un singur
pai bolnav...

molipsește o bună parte din
recoltă. Tratați deci orice să-
mânță înainte de semănat cu

Ceretan

care este autorizat de Onor. M. A. D.
Desfacerea prin Camerele Agricole

CERETAN ESTE UN PRODUS „Bayer”

Reprezentanți: „ROMIGEFA” S. A. R.
PROTECȚIA PLANTELOR
BUCUREȘTI, STRADA BRĂZDARU NR. 42
TEL. 3.758

Nu veți putea
STRABATE

Într-o singură zi
întreaga Dobrogea

**MICA
PUBLICITATE
a Ziarului**

DOBROGEA JUNĂ

din Constanța — Strada Scarlat Vărnăv, 2
va face acest lucru în locul D-voastră

Pentru informații și comenzi adresați-vă cu toată încredere:

Serviciul de publicitate
REXRECLAM
Constanța, Strada Carol 156

100 hectare, pământ bun
de cultură, la km. 16
de la Topraisar,

comuna Voevodul Mihail
dat în dijmă.
Adresa la Redacția ziarului